TVÄRS GENOM CANADA

Som handlar om ett besök hos Leon Holst på Holst Point i Skogarnas Sjö.

Reseskildringar från en semestertripp av OTTO ELANDER.

XII.

Besöket hos Klintbergs silverrävar var den första förströelse, som jag hade kostat på mig, sedan jag anlände till Canada, och det kändes riktigt skönt att en dag få vila ut i goda och glada vänners lag. Men inte dugde det att lata sig alltför länge, och därför beslöt jag att genast fortsätta min färd västerut.

Macfie såg sabligt ledsen ut, när jag högtidligt kungjorde mitt beslut, men jag beslöt att vara hård mot alla övertalningar.

Slutligen lät han upp sin mun, talade och sade:

— Du Otto!

Jag tittade helt allvarligt på honom och sade avvärjande:

— Du Harry!

— Vill du göra mig en tjänst?

— Tusen! Bara det ej lägger hinder för min nu beslutade resa.

— Du Otto! Du behöver vila! Du ser alldeles utsliten ut.

Häremot hade jag naturligtvis intet att invända, ty det var sannt.

— Jag har en god vän här i närheten, fortsatte Harry och såg mig bevékande in i mina vackra, blåa ögon. Gör mig sällskap ut till Holst Point och vila ut där ett par dagar.

— Vem är din vän, frågade jag, som redan hade börjat vekna.

— Honom minns du, Otto. Det är Leon Holst, han, du vet, som var med på min färd upp till Nelsons river 1904, som jag skildrade i en berättelse i Tidsfördrif i november.

— Din berättelse i Tidsfördrif i november? Menar du "Rödaste Guld"?

— Ja, just den.

— Men det var väl bara lögn? Eller, fortsatte jag, då jag såg harmens rodnad sprida sig över Harrys väderbitna kinder, dikt, som vi tidningsmän med ett försonandé ord plåga kalla det.

— Det var sannt vart evell ord, sade Harry och såg ut som den vackra blomman med det egendomliga namnet "noli me tangere" (=rör mej inte, bracka!) Jag är ingen författare — åtminstone ingen stor . . . som du, tillade den skälmen illistigt — det jag skriver det har jag upplevat, och sådana saker, som jag beskrivit, kunna ej uppdiktas, det måste vara upplevt. Nå?

— Ja, sade jag dröjande. Må det då vara hänt.

Och detta var anledningen till att vi två fosterbröder en timme senare sutto på tåget och kuskade iväg till Rat Portage f. y. b. till Minaki i provinsen Ontario, där Leon Holst på en udde i den underbart sköna Skogarnes Sjö (Lake of the Woods) hade rest sin wigwam.

Tro nu bara inte, att det är ett anspråkslöst indiantält, som Leon Holst rest på sin av björkar kransade udde. Nej, det är ett ståtligt turisthotell, där den gamle stogsströvaren, trappern och äventyraren nedlagt sina besparingar efter ett tjugoårigt på äventyr och växlingar rikt liv. Och han måtte ha sparat rätt bra, ty hotellet är säkert värt modiga 50,000 dollars, vilket ju i svenskt mynt motsvarar en rätt så vacker förmögenhet.

Det var med en viss stolthet, som min fosterbroder Harry presenterade mig för sin älste vän och kamrat på jaktens och guldsökandets stigar. Jag var hans sist förvärvade vän och där stod hans älste och mest prövade vän.

Holst var en man på 55 år, stor och ståtlig och med det vackra lugn i blicken, som man alltid finner hos män, prövade i livet och faran.

Vi sutto snart bänkade inne i hans eleganta rökrum, där ståtliga jättealghorn och väldiga björnpälsar vittnade om mannens förnämsta käriek.

Holst är kronofogdeson från Blekinge och åtnjöt i Sverige en vårdad uppfostran. Universitetsstudierna gav han dock tidigt på båten, hans medfödda käriek till naturen drog honom ut på landet, och i några år var han inspektor på Kulla-Gunnarstorp i Skåne. År 1896 — samma år som jag hemkom efter en tioårig vistelse i Förenta Staterna — packade han sin ränsel och for till Canada.

Hans liv där har varit fylit avsomväxlingar, glada dagar och sorgliga dagar. I sällskap med Macfie har han genomströvat nordvästra Canada som prospector (malmletare), trapper och jägare. Många av deras gemensamma upplevelser har Macfie skildrat i små fina berättelser i Tidsfördrif — vilka jag hittills trott vara rena lögnen — förlåt, jag menar dikten — men du vet jag, att det varit sanningen, rena sanningen och intet annat än sanningen.

Till detta turisthotell går under sommaren en ström av resande turister och jägare, som i Holst finna rätte mannen att leda deras utflykter på sjöarne eller in i skogarne. Hans intima bekantskap med landet gör honom till en guide, som söker sin like, och det är den sortens karlar, som de turistande sportsmännen från Staterna helst vilja ha att göra med.

De två dagar, vi tillbrakte i Holts gästfria hus, äro bland mina allra käraste minnen, och nästa gång jag kommer till Canada — jag hoppas det ej dröjer alltför länge — vet jag på pricken, vart jag först kommer att bege mig för att söka och finna vila i gott sällskap.

* * *

Och hur trivs broder Holst nu i sitt eleganta hotell?

Uppriktigt sagt han sitter ofta och stirrar ut över den vackra sjön, och minnena från Gamla Landet stiga då upp för hans inre. Och han ser det fagra Blekinge så tydligt framför sig, och en suck höjer hans breda bröst.

Sverige, Sverige, suckar han, och en tår skymmer ögat, varför övergav jag egentligen Dig! Det finnes väl intet land på jorden, som kan jämföras med dig!

Samma tanke, som varje utlandsresande svensk tänker, var helst i den vida världen han befinner sig — hur bra han än har det.

En liten stuga och en ringa plats i Gamla Landet är vida bättre än den mest luxuösa boning i främmande land.

Hemlängtan, underbara känsla! Vad är det egentligen, som fäster en med oupplösliga band vid fars och mors land?

Sverige! Sverige! Sverige! Fosterland!
Vår längtans bygd, vårt hem på jorden!
Nu spela skällorna, där härar lysts av brand
och dåd blev saga, men med hand vid hand
svär än ditt folk, som förr, de gamla trohetsorden.

Fall julesnö, och susa, djupa mo,
brinn, österstjärna, genom junikvällen!
Sverige, moder, bliv vår strid, vår ro,
du land, där våra barn en gång få bo
och våra fäder sova under kyrkohällen.

ORDET FRITT

Alla Svenska Canada-Tidningens prenumeranter och övriga svenskar äro välkomna att yttra sig i denna avdelning. Redaktionen ikläder sig dock intet moraliskt ansvar för i dessa skrivelser yttrade åsikter. Följande regler ha vi emellertid sett oss nödsakade att uppställa: 1. Skriv endast på ena sidan av papperet och med black. 2. Skriv så tydligt och kortfattat samt på sak gående som möjligt. 3. Undvik hätska utfall mot olika tänkande.

REDAKTIONEN.

RASKA ÅLDRINGAR

För en tid sedan fick jag en del uppgifter från Sverige om några åldringar. Jag vill nu bedja om plats i fria ords avdelningen i eder tidning för att låta släkt och vänner veta, vilket starkt folk vi jämtlänningar härstamma ifrån.

Inom Hotagens socken i Jämtland äro bosatta fem där födda syskon, vilka uppnått en sammanlagd ålder av 447 år, vilket är ett rekord, som torde vara ganska svårt att slå. Dessa jämte fyra äldre syskon äro födda och uppväxta i Rörvattnets by, och föräldrarna, Marit och Anders Pålsson, uppnådde den höga åldern av resp. 94 och 96 år. De fyra avlidna syskonen ha alla uppnått en ovanligt hög ålder. De ännu levande syskonen äro Märit, född den 12/4 1830 o. bosatt i Pingstbränna, Laxsjö, Sara, född den 4/4 1832 och bosatt i Häggsjön, Hotagen; Ingeborg, född den 23/10 1834 och bosatt i Percival, Sask., Can.; Pål, född den 15/10 1837 och bosatt i Åkersjön, Föllinge, samt Kerstin, född den 26/7 1840 och bosatt i Häggsjön, Hotagen. Som ett bevis på åldringarnas raskhet kan meddelas, att den yngsta, trots sina 84 år, under förliden sommar ensam var i fäbodarna som "bodtös." Efter detta har jag hört, att Pål är död.

En hälsning till redaktionen samt till alla tidningens läsare.

J. Östlund.

Percival, Sask.

RUSDRYCKSREFLEKTIONER

För S. C. T.

"Arbetaren är sin sup värd," är ett yttrande, som tillskrives den numera avlidne amerikanske arbetarledaren Samuel Gompers. Detta uttryck sökte arbetarledare av mindre mått än Gompers sedan utnyttja, när de velat leda organiserade arbetare till fulla brännvinsfat och öltunnor.

Vi skola icke bestrida, att arbetaren är sin sup värd, om supen har något värde för arbetaren. Men detta är just vad den icke har. Den är tvärtom absolut värdelös för arbetaren, och vad värre är, den är skadlig också, därför att olyckor, sjukdom, och dumma affärer kunna bli följden av den lilla värdelösa supen.

Om därför en arbetare, som köper supar för sin dagspenning, ville betänka den valuta, han därvid får för sina pengar, skulle han säkerligen förvånas över sin dårskap att någonsin ha köpt en så värdelös vara.

Att lägga pengar i rusdrycker är ungefär detsamma som att kasta dem i sjön eller värre, ty rusdrycker för tio eller femtio dollars betyder så o. så mycket huvudvärk och magplågor, medan pengar lagda i vatten inga kopparslagare åstadkomma.

Total avhållsamhet från rusdrycker är därför under alla omständigheter att förorda och svalkande vatten att föredraga framför brännande brännvin. Det måste nog också t. o. m. den mest inbitne brännvinsentusiast erkänna, om icke förr, så kanske när han kommer dit, varifrån den "rike mannen" såg den "fattige Lazarus" i Abrahams sköte!

Egri.

MODERATION

För S. C. T.

Ja, nu får man smaka på moderationens välsignelser i provinsen Saskatchewan, ty nu är rusdrycksförbudet lagligen upphävt och folket har fått en lag angående försäljning av rusdrycker för dricknings ändamål, som skall betas vara ett uttryck för vad majoriteten av folket inom provinsen ville vid omröstningen den 16 juli 1924. Enligt denna lag får varje enskild person köpa två gallon öl eller annan stark maltdryck, en gallon vin och en kvart av vilken som helst annan spritdryck per dag. Och vill man köpa en sats för fjorton dagar, så får man köpa tio gallon öl eller vin samt två gallon andra spritdrycker. Jag tror knappast, att det kan vara möjligt, att majoriteten av folket gått och önskat sig komma i tillfälle att få balja i sig två gallon öl, en gallon vin och en kvarts gallon sprit per individ per dag. Om majoriteten av folket verkligen är besjälad av en sådan önskan, så anser jag detta vara en stupid fatalitet, som måste ha ödesdigra följder, om en sådan önskan tillåtes gå i verkställighet, ty ingen kan väl förtära så mycket rusdrycker per dag utan menliga följder. Att folk tycker om rusdrycker, är väl mest därför, att de tro, att rusdrycken äro själva glädjekällan i livets nöjen, och att rusdrycksberusningen är livets högsta poesi. Men ville de tänka sig för och utforska värdet i rusdrycksnöjet, så skulle de finna, att rusdryckerna icke kunna ge vare sig något naturligt nöje eller någon frisk, upplivande glädje. Alkoholen är icke ett glädjeämne utan ett gift, som endast för en stund under berusningen kommer människan att glömma vardagslivets besvärligheter och låter hennes omtöcknade själ njuta av att i tal och handling uppvisa de mest banala dumheter. Vad skandinaverna i detta land beträffar, så borde dessa vara besjälade av nykterhetsentusiasm, när man betänker, vilken framgång nykterhetsorganisationerna haft i de skandinaviska länderna. De skandinaviska länderna ha hittils visat sig vara goodtemplarordens fruktbaraste jordmån. Och varför skulle inte då skandinaverna, som bygga och bo här i Canada, vara föregångare på nykterhetsfältet härstädes?

Sjung sånger för helnykterheten
på ärans och hjältarnas språk!
Bli verksam för helnykterheten
i varendaste nybyggarekåk,
ty helnykterhetens aktion
är bättre än moderation.

Härjedals Lasse.

ETT TRETTIÅRSMINNE

Måndagen den 1 juli 1895 besteg jag Åreskutan, Jämtland, i sällskap med nedanstående personer: Pastorerna S. Eklund, Stöde, född d. 4 april 1841; David Gustafson, född 1854; K. A. Stråle, Karl Englund, f. 1878; David Sjöberg, 1870; Erik Sundin, född 1858; David Wickman, född 1876; W. P. Uppman, född 1861; Rob. Söderberg, född 1860; fröken Maria Englund, Tallåsen, Hälsingland, född 1870; Axel Erlandson, Stöde, född 1863; Oscar Rydberg, f. 1859; Gothard Pettersson, Ljusdal, född 1872; Daniel Johnson, född 1856; Sven Johanson, Hjärpen, född 1864; Gustaf Nyquist, född 1861; A. G. Olson, född 1862; J. A. Becker, född 1869; A. Kristofferson, 1868; K. A. Åkerlund, född 1858; C. J. Hammarström, född 1842 och A. Kron, född 1860. Åreskutan ligger 1419 meter över havet. Från Åre station upp till toppen är det 6,200 meter. Vi togo av oss våra överplagg, och medelst snören, som vi skaffade vid skolhuset, gjorde vi oss ett slags rensel, som vi satte på ryggen. Av mina egna delade jag med mig så liberalt åt de andra, så att jag själv blev utan, men jag lyckades senare få fatt i några. De andra fingo på grund därav ett långt försprång. Men jag var ung den tiden och lämnade goda fotgängare efter mig samt var nog en smula äregirig också. Kl. 5:25 lämnade jag skolhuset, och jag var på toppen av berget kl. 7:05 och hade då gått förbi de allra flesta. Några av sällskapet hunno aldrig upp till toppen. Fem av oss badade i en liten göl några fot nedom toppen. Vi kalla det ett gyttjebad. Rena blevo vi ej, men det var i alla fall uppfriskande.

Angående vårt besök däruppe kunde ingen av oss efteråt säga: "Men om ock något besvärligt, så var det dock mödan värt att komma dit upp." Ty ett så storartat, romantiskt vilt panorama, som där utbredde sig, övergår all min förmåga att beskriva. Vi hade dock otur, ty det var dimma, så att vi föga eller intet sågo av denna härlighet. Vi hade dock varit på Åreskutan, och vi minnas det. Nedstigandet gick fort. En del av oss använde därvid endast en timme. Men flera dagar efteråt skvallrade de stela lemmarna om att vi gjort en hastig bergbestigning. Vi kommo från konferensmötet i östersund och återvände samma väg med ett senare tåg eburu icke alla av sällskapet gingo till östersund. Med endast få tillägg nedskrevs detta samma dag. Om någon av dem, som voro med då i resällskapet, skulle få se dessa rader, så var kärt hälsad från en Syndare, frälst och bevarad genom Guds nåd.

Erik Berg.

EN SOLUPPGÅNG PÅ CANADAS PRÄRIER

Av A. Alfred Engdahl.

Solen i Canada, och speciellt i Manitobas klara, rena atmosfär, är särskilt strålande och klar. Men en soluppgång över prärien, där intet hindrar hennes majestätiska segertåg över nattens mörka legioner, är rent av bedårande skön. Jag iakttog soluppgången i sommartid över Nebraskas vidder och tyckte, att den var strålande fager, men icke kan den jämföras med Canadas.

Det är en tidig februarimorgen på resan hem till Canadas Chicago, den vackra, livliga staden Winnipeg. Det är kallt, men friskt. Blicken är obeslöjad, och vad ser man? Jo, ett svärdliknande tecken ter sig på östra horisonten. Det är dagens drott, som höjer spiran för att härska över en ny annalkande dag. Högre och högre reser sig segertecknet, och nu börjar "hjälten" synas. Men endast en glimt av solen förorsakar två andra solar, en på vardera sidan, att i den atmosferiska färgnyansen återspegla alla regnbågens färger. Eder meddelare har sett s. k. vädersolar förr i olika skepnader och färger, men aldrig något så skönt, så harmoniskt, så bedårande fagert. Nu blir det lysande vapnet från "konungen" i mitten högre och mera strålande. Sekundanterna eller drabanterna på sidan uppsända ljusstrålar, vilka bilda en den vackraste båge, lik regnbågen i färgprakt, men ej så vid, och när tavlan är färdig, framstår där på himmelens blå bakgrund en bild så överjordiskt skön, att man med häpnad och beundran måste fråga sig själv: "Är jag verkligen vaken? Är synen sann?" Förvissad, nu genom att spiran nått triumfbågens zenith, och efter att känna sig själv mera vaken än vanligt, började tanken spana efter orsakerna till detta ljusfenomen. Men kanske vi få fråga alla tiders filosofer därom, liksom man fått göra med orsaken till norrskenet, utan att få ett nöjaktigt svar. Men ett är säkert, att mästaren, som målat, icke är en människa med begränsade resurser. Det är en skapare, som kan göra underverk — det är Gud. Vem kan med blicken öppen för naturens under vara en ateist? Vår store landsman Karl von Linné, som erkänt är en av världens största botanister, sade: "Jag ser Gud i naturen," och Englands store Isak Newton sade: "Mig synes, att vi vetenskapsmän äro lika små pojkar, som sitta vid stranden av Guds omätliga ocean och kasta små stenar på dess yta för att se, vilkas värningar gå längst."

För mitt sinne illustrerade soluppgångens ljusbilder de två förbunden, förenade i "Rättfärdighetens sol," som upplyser och förklarar dem båda. Aposteln säger: "Där är icke jude eller grek, där är icke träl eller fri, utan en enda skapelse i Kristus Jesus." Och sannt sade skalden: "I många strålar bryter sig det sköna."

BUCKLEY'S
BRONCHITIS MIXTURE

Medicinskt prövat och föreskrivet av läkare.
För hosta, förkylning, bronchities, influensa, lunginflammation, laryngitis, heshet, croup och kikhosta.
Begär Buckleys och få lindring med den första dosen.
Säljes hos er handlande.
Om ni ej kan erhålla Buckleys hos er handlande, sänd 75c till

W. K. Buckley Limited,
142 Mutual Street, Toronto, Canada.

40 doser å varje flaska. 75c
Det bästa både för vuxna och barn.

RADIO

En framtidsbild, inlyssnad för S.C.T. av Inar.

No. P. Q. W. 09163X radiostyrda (luft)skeppet styrde ut från Stockholm, Sverige, mot Paris, Frankrike. P. Q. W. 09163X var det allra nyaste i den vägen (den radiostyrda) och var byggd efter det Lundströmska systemet. Den var försedd med tio starka elektriska motorer, till vilka elektrisk kraft överfördes från å bestämda mellanrum å marken, flera mil nedanför, byggda rotor-torn, den "flettnerska" uppfinningen, fulländad av svensken Olsson.

P.Q.W.09163X förde c:a 1,000 passagerare, alla glada och förnöjda, ty levde de inte i radions förlovade tidevarv, år 2001, och hade de inte just lämnat radions förlovade land, Sverige?

Den gladaste av de glada var dir. Lundblomh, Stockholm, Sverige. Upphörligt skålade han med dir. Essenstein, Berlin, Tyskland, och dito Taylor, London, England, och det alkoholfria vinet gnistrade i de slipade glasen som daggdroppar i solen.

Ilo-språket smattrade mot det höga taket med sin dirigoldförgyllning i vackra Grünewald linjer o. Moore arabesker och sorlade ut genom den öppna dörren, ut i matsalen, där den åter kom i kontakt med massor av glänsande dirigold och andra rika, glänsande alco-metaller, av vilka det stora bordet allaredan dignade.

Petterssons patentradiotelefon gjorde plötsligt revolt i Lundblomhs ficka. Endera hade någon kommit in på hans väglängd av misstag, eller också var det ett kall för honom. Well, det var ju lätt att finna ut. Ett par små örfoner kopplades på i två små hål i boetten.

"Hallå!"
"Hallå!"
"God dag!"
"Åh, är det du, Ina?"
"Ja, Berlin, du vet."
"Berlin?"
"Ja."
"På väg till Paris."
"Paris?"
"Ja."
"Paris!"
"Hallå!"
"Hallå!"
"Har ändrat mig, trodde du var i Paris."
"Åh, du kommer då?"
"Naturligtvis."

Med en förnöjd min stoppade Lundblomh ner hörlurarna igen. Ina var i Berlin! Och han, som trodde hon var i Paris!

Tio minuter senare steg han av å Centralbangården i Berlin, och fem minuter senare låg Ina i hans armar. Lindblomh var gift och hade sin hustru i Stockholm, men Ina var verkligen rent fasligt vacker. Ina var förresten amerikanska och far hennes mångmiljonär, så Lindblomh var nog inte alldeles utan ursäkt för att han lämnat sin hustru i Stockholm och mötte henne då och då i Paris, London, Berlin, Chicago och någon enstaka gång i Los Angeles!

Ina hade f. n. en förtjusande våning i Berlin å hotell Castro, och dit styrde hon nu med Lundblomh sin Rolls-Royce. Att de avåto en smaklig supé, är det enda, vi vilja omnämna, och därför flytta vi fram tiden från kl. 6 till kl. 10 på kvällen eller natten!

Lundblomh och Ina sutto framför sin radiobiograf, seende och lyssnande till Kungl. Operan i Stockholm. Stycket, som spelas, är mycket intressant, och musiken livlig och medryckande. Så kommer mellanakten och de törna in apparaten på publiken för ett ögonblick.

Bland publiken ser Lundblomh många bekanta ansikten. Där var till ex. grosshandlare Bergstens fru med poeten Yttering. Lundblomh drog nästan en suck av lättnad — då var då inte Yttering i hans hustrus sällskap den stunden, och det var då en lättnad. Bilderna flögo fram och tillbaka, allteftersom han snodde på en visare.

Lundblomh kände dem nästan alla. Där var ju —! Men vem var det? Han tyckte sig i en hastigt förbiilande bild ha sett ett ansikte, som han kände igen. Han förde visaren fram och tillbaka, men kunde omöjligt finna det. Just som signalen för andra aktens början ljöd, fick han emellertid ansiktet i sikte igen. Med knapp nöd lyckades han tillbakahålla ett utrop. Det var en kvinna — och kvinnan var hans hustru! Och därtill satt artisten Futurin vid hennes sida. Om det varit poeten Yttering, skulle han i alla fall inte känt det så tungt. Men Futurin hatade han värre än allt ont.

Tio minuter senare var han nere vid Centralbangården och ändtrade i sista minuten No. P. Q. W. 09163X, som var på återresan till Stockholm.

Efter en hel evighet, som i verkligheten varade endast några timmar, var han i Stockholm igen och fann sin hustru till sängs, sovande den oskyldigas sömn, och av Futurin fanns ej ett spår.

Och det var icke utan, att Lundblomh var glad däröver, — och till hustrun aktade han att säga något— förstås — — —

ETT 40-ÅRSMINNE

Pastor Fredrik Haglund.

Han mognade fort och skördades ung. Först några data. Fredrik Haglund föddes i Munktorp, Västmanland, den 28 april 1864 och dog den 10 febr. 1889 i en ålder av 25 år, 6 m. och 12 dagar. Han studerade i Betelseminariet, Stockholm, läsåret 1886—87 och genomgick andra klass. Tjänade Fyrby församling i två år. Haglund dog i lungsot.

Vi minnas F. H. som en begåvad student och en mer än vanligt god predikant. Han hängav sig så åt sina studier, att han på flera dagar ej var utom läroverkets väggar. Detta inverkade helt naturligt menligt på hans hälsa.

Han var av en mild, ödmjuk och tillbakadragen natur men frimodig i sin evangeliska förkunnelse. Vi ha ett poem av honom, som vi härmed återgiva, och som säger oss bl. a. huru han var såsom studiekamrat:

Avskedsord till skol- och klasskamrater.

(Betelseminariet, Stockh., d. 17 dec. 1886.)

Hur ljuvt är bandet av bröder knutet,
dem Kristi kärlek förenat har!
De sig i endräkt tillsamman slutit
kring samme Frälsare, samme far.
Och ögat brinner av samma längtan,
och hjärtat klappar för samma mål,
och samma lön man för mödan väntar
i sabbatsvilan, som komma skall.
Vi hava känt det så ljuvt att mötas
varenda dag till vårt arbete.
Dock måste vi från varandra skiljas;
vem vet, om mer vi varann' få se?
Så låt oss skiljas som trogna bröder,
så fast förenta i striden stå,
att vi, fast skilda i norr och söder,
i andens enhet städs framåt gå.
Farväl då, bröder, gån ut att strida
vår dyre Frälsares ädla strid.
Väl möta hinder, men må vi lida,
och Herren leder oss visst till frid.
Här är det tårar och suckar många;
så skall ej bli i vårt rätta hem.
Här smärtans stunder bli ofta långa;
snart morgonsolen gör slut på dem.
Så må vi troget till livets afton
i Jesu fotspår gå framåt blott,
ej fege rygga för krigets åskor,
ej köttsligt söka en världslig lott.
Det Lamm, som villigt för oss led döden,
dess bild må städse för ögat stå.
Det bittra ropet från mänskonöden,
må det ock ständigt vårt öra nå.

Fredrik Haglund.

Pastor Enok Hindorff säger följande om F. H.:

"Med hänsyn till Fredrik Haglund känner jag åtskilligt om hans sista dagar på jorden. Hans föräldrar tillhörde Munktorps norra, som jag då tjänade. Då Haglund icke längre orkade att tjäna sin församling i Fyrby, Tellingsbro, kom han hem till sina föräldrar och fick sluta sina dagar där i samma stuga, som han först skådade dagens ljus. Jag besökte honom ofta, ty jag hade blott en kvarts mil att gå dit. Han var trosfrisk och förhoppningsfull, och hans umgängelse var mera i himmelen än på jorden. Då jag läste Guds ord för honom, spred sig en himmelsk glans över hans anlete, och han utropade: "Det må bli liv eller död, så hör jag Herren till!" Hans trolovade var där de sista veckorna och hjälpte de gamla att vårda honom. Det var underbart att se, huru undergiven Guds vilja de båda unga voro. De sade ofta till varandra: "Vi få vara nöjda och tacksamma till vår Gud, ty han vet, vad som är bäst för oss." Dagen före dödsdagen var jag där, och jag glömmer aldrig den stunden. Jag satte mig vid hans bädd och tog hans hand i min och frågade: "Ämnar du lämna oss snart?" "Ja," sade han, "det är blott ett litet stycke kvar. Kom Jesus, jag är redo!" Dagen därpå insomnade han som ett barn i modersfamnen.

På begravningsdagen talade jag till en stor skara i sorgehuset. Min text var Fil. 1: 21. Det var en av de känsligaste stunder, jag upplevat. Vid graven sjöngo vi: "Få vi alla en gång mötas etc." Han var en ädel karaktär och en god predikant. En gång hörde jag honom predika över orden: "Av nåden ären I frälsta." Det var rent av överväldigande. Alla voro djupt gripna."

Fredrik Haglunds bror Carlos A. Haglund var missionär i Spanien, där han dog i 40-årsåldern den 4 febr. 1895. Även han var en nitisk och begåvad predikant.

Vi ha haft behov av att nedteckna dessa fragment över en av våra skolkamrater och lysa frid över hans i allo goda minne.

Teulon, Man., Canada.

Erik Berg.

* * *

Redaktör Remidav!

Sänder härmed en anspråkslös minnesruna över en begåvad, förhoppningsfull ung man, som tidigt bröts ned och skördades av döden. Inom det religiösa lägret verka sådana biografier gott. Och jag unnar S. C. T. en god spridning. Detta senare må vara mitt svar på den tidningsfejd, som nyss utkämpades. Jag gillar ej alls prof. Lagers hänsynslösa, råa och elaka skrivsätt. Tillgivne,

E. B.

(Forts. å sid. 3.)

Nervositet och förstoppning. Fru Guri Benson i Big Rock, Ill., omtalar följande erfarenhet: "Jag hade alltid lidit av förstoppning, hade smärtor i högra sidan och kände mig mycket klen. Min sömn var orolig, jag var mycket nervös och hade ingen aptit. Vadhelst jag åt tycktes förorsaka plågor. Sedan jag började använda dr Peters Kuriko, har jag god aptit, sover lugnt och känner mig arbetsför." Detta gammaldags örtpreparat är icke ett vanligt avföringsmedel. Det är ett styrkemedel för matsmältningsorganen och sporrar avföringsorganen till normal verksamhet; det inverkar i själva verket på hela systemet, stärker nerverna och är välgörande för blodet. Fråga ej efter det hos apotekarn; endast speciella agenter kunna tillhandahålla det. Intressant litteratur sändes fritt av Dr. Peter Fahrney & Sons Co., Chicago. Levereras tullfritt i Kanada.

PRIVILEGIERAD AV STATEN
Lär
ENGELSKA
genom den enda svenska
korrespondensskolan i Amerika och enda med svenska lärare med statsexamen som språklärare.
$500,000,000.00
Denna ofantliga summa förlora de invandrare årligen, vilka försumma i en god skola genomgå en kurs i engelska språket, enligt regeringens statistiker. Arbetsgivarna meddela, de funnit sin personals arbete vårt ända till 70 proc. mera därefter. Ingenstädes kan ni lära engelska lättare, billigare och bekvämare än genom vår skriftliga, personliga och omsorgsfulla undervisning i ert eget hem genom vår lagligt skyddade korrespondensmetod. Välj det, som många tusentals landsmän före er och sjuttonårig erfarenhet funnit vara det bästa. Dessa kunskaper äro för er värda flera hundratals dollars. Tillbakavisa ej detta erbjudande. Skriv i dag efter kostnadsfria, intressanta upplysningar om denna berömda undervisning jämte tusentals beedigade intyg. Adressera:
Svenska Korrespondensskolan
Avd. T. Red Bank, N. J.

FÖRSÄKRING MOT TORKA

För fullständiga upplysningar insänd edert namn och adress till
FARMER JONES HARVESTER CO., LTD.
407-8 Royal Bank Bldg., Winnipeg, Man.

PIANO-DRAGSPEL
Förstklassiga handgjorda pianodragspel till salu. Även begagnade "kromatiska" dragspel med 57-treradiga stämmor och 80 basstämmor. I gott skick.
Skriv på engelska, — om möjligt.
C. SYLVESTRE
597 McDermot Ave. Winnipeg, Man.

Plågas icke mer
av dålig mage, då äkta Linfröextrakt av Östersunds-magasinets i Stockholm välkända tillverkning finnes. Detta medel botar absolut magsjukdomar, såsom magsyra, magkatarr, magsår, dålig matsmältning, trög avföring och därmed följande svindel, mattighet, tryckande känsla i maggropen, sveda i bröstet, sömnlöshet m. m. Rekommenderas av hrr. läkare. Pris per paket $.120.
Mrs. J. Halverson,
1413 ADAMS ST., N. E.,
MINNEAPOLIS, MINN.

"GREAT STUFF"
och
"Ett ypperligt medel"
skriva två köpare av
INNERCLEAN,
en blandning av örter, rötter, blad och bark, som brukas för att rensa tjocktarmen.
PRÖVA DET!
1 paket portofritt 75c.
eller sänd 10c för omkostnader för att få tillsänt ett fritt prov.
Nils T. Saehle
LITERATURE - LIMITED
CAMROSE, - ALBERTA

HUS AV STAMPAD JORD
Den svenska läroboken hårom $2.00
Den engelska (större och med omkring 80 bilder) $3.00
Alla jordsorter dugliga.
Adressera: KARL J. ELLINGTON,
Port Angeles, Wash. U. S. A.

LÄKARE OCH TANDLÄKARE

DR. M. RADY
LÄKARE OCH KIRURG.
Invärtes sjukdomar (X—Ray)
652½ MAIN STR.
(Mellan Logan och Henry Ave.)
Kontorstimmar: 2—5 e. m. 6.30—8 e. m.
Telefon: Kontoret—A4480 Bostaden—A6118

DR. S. C. PETERSON
SPECIALIST i Hud-, Könс-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon A4165. Svenska talas.

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telefon. A-7067.

Kontorstelefon: A 3659.
Bostadstelefon: J 5887.
DR. T. GLEN. HAMILTON
LÄKARE
210—212 Somerset Bldg.
WINNIPEG, MAN.

DENTIST
DR. J WILLS MacLEOD
(L. D. S., D. D. S.)
652½ Main St. Tel.: A 4480
Mellan Logan och Henry.
Behandlar tandböld, Plattor, Bryggor, Fyllningar, Utdragningar.

Tel. A 1179 Bostad Tel. N 1784
DR. W. J. KING
Chiropractor
926-930 Somerset Bldg.
Winnipeg, Man.

DR. A. BLONDAL
818 Somerset Bldg.
Kvinno- och barnsjukdomar.
Kontorstid: 10—12 f.m.; 3—5 e.m.
Telefon: N 6410
Winnipeg, Man.

DR. M. R. BLAKE
M.R.C.S., Eng. L.R.C.P., London
508 McArthur Bldg.
Kontorstid: 4—6 e. m.
Kirurgi och kvinnosjukdomar.

Öppet 9—12 f. m.; 1—5 samt genom överenskommelse.
DR. N. W. SNIDER
Tandläkare
Clougher Block
Tel.: 222 Red Kenora, Ont.

DR. J. A. DEAN
Tandläkare
Kontorstid: 9—12 f. m.; 2—5 e. m.
Carmichael Block, Kenora, Ont.

DR. LILLIAN A. CHASE
Graduerad från Toronto universitet.
Specialist i barnsjukdomar.
Invärtes medicin—sockersjuka inbegripet.
302 Westman Chambers, Regina, Sask.
Tel.: 8057 Mottagningstid: 10—12 f. m. 2— 5 e. m.

Dr. Anna Elvira Northrup
Osteopatisk läkare.
Graduerad från American School of Ostepathy. Praktik å A. S. C. Hospital 1915—16.
Telefon 3026.
Allmän praktik i sjukdomar för kvinnor och barn.
Mottagningstid: 9—12; aftnar och kvällar enligt överenskommelse.
922 Main St. No. Moose Jaw Sask.

SJUKA OCH FRISKA
Äntligen kan man få lära, huru
Naturen helbrägdagör
för ett pris, som alla kunna betala. För närmare upplysningar
BESÖK eller tillskriv I DAG.
MRS. P. L. HILLAND
Tredje huset söder om baptistkyrkan.
CAMROSE, ALBERTA.

JACKSON BROS.
Specielit uppmärksammas postorders.
JUVELAR- och GULDSMEDAFFÄR UR, och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747. Edmonton, Alta.

Gynna våra annonsörer.